

מסכת גדרים

פרק ב' משנה ה'

גָּדֵר בְּחִירָם וַיֹּאמֶר, לֹא גָּדַרְתִּי אֶלָּא בְּחִרְמָוֹ שֶׁל יָם. בְּקָרְבָּנוֹ,
וַיֹּאמֶר, לֹא גָּדַרְתִּי אֶלָּא בְּקָרְבָּנוֹת שֶׁל מִלְכִים. גָּרִי עֲצָמֵי קָרְבָּנוֹ,
וַיֹּאמֶר, לֹא גָּדַרְתִּי אֶלָּא בְּעַצְם שַׁהְנַחְתִּי לֵי לְהִזְרֵךְ נָזֵר בּוֹ.
קוֹנֶם אֲשֶׁרֶת גְּהֻנִית לֵי, וַיֹּאמֶר לֹא גָּדַרְתִּי אֶלָּא בְּאֲשֶׁרֶת הַרְאָשׁוֹנָה
שַׁגְּרַשְׁתִּי, עַל כֵּלָן אֵין גְּשָׁאָלִים לָהֶם. וְאֵם גְּשָׁאָלוּ, עֲוֹנְשִׁין
אוֹתָן וִמְחַמְּרִין עַלְיָהָנוּ, דָּבָרִי רַבִּי מַאֲיר. וְחַכְמִים אֹמְרִים,
פֹתְחִין לָהֶם פֶּתַח מִקְוָם אַחֲרָיו, וּמְלַאֲדִים אוֹתָן כִּדֵּי שֶׁלֹּא
יִגְהַגְוּ קַلּוֹת רָאשׁ בְּגָדָרִים: